

РЕШЕНИЕ

№ 4793

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5386** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 1361/22.03.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, постановено по НАХД № 16698/2022г. е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-023773/23.11.2022г., издадено от началник сектор към Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на В. В. П. на основание чл.182, ал.1, т.6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Жалбоподателят, чрез адв. С. С., обжалва така постановеното решение като твърди, че неправилно е установена фактичката обстановка по случая, тъй като е попълнила декларация по чл. 182, ал.1 от ЗДвП, в която макар да не е посочила кой е управлявал моторното превозно средства /МПС/ на датата, на която е извършено нарушението, е посочила, че това с голяма степен на вероятност е майка ѝ Р. П.. Съдът не допуснал до разпит Р. П., с което постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка. Също така в случая приложение намирал и чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка не било отчетено, че нарушението е извършено през лятото, в светлата част от деня, по главен булевард, на който лентите за насречно движение били отделени с мантиanela, а

касаторката била примерен водач с малко нарушения на пътя. Моли за отмяна на съдебното решение и обжалваното наказателно постановление поради противоречие с процесуалния и материалния закон, а при условията на евентуалност – отмяна на съдебното решение и връщането му за ново разглеждане от друг състав на съда поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В съдебно заседание изложеното в касационната жалба и направеното с нея искане се поддържат чрез адв. С..

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

Към 30.06.2022г., В. В. П. била регистрирана в ОПП – СДВР като ползвател на л.а. марка „И.“, модел „Кю 30“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Сожелиз – България“ ЕООД.

На 30.06.2022 г., в 11.21 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]неустановено по делото лице е управлявало горепосочения лек автомобил марка „И.“, модел „Кю 30“ с рег. [рег.номер на МПС] , като до № 28 се е движило със скорост от 108 км/ч при максимално разрешена скорост за населено място от 50 км/ч.

Нарушението било установено и заснето чрез техническо средство „С. М2“ № MD 1196, записващо и заснемащо точен час, дата, регистрационен номер на МПС и скорост. Системата за видеоконтрол е вписана под № В-46 в Регистъра на одобрените за изпозване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г. Видно от приетия по делото Протокол от последваща проверка № 8-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. системата за видеоконтрол е преминала последваща периодична проверка на 15.03.2022 г. със срок на валидност на проверката до 15.03.2022 г., като към датата на заснемане на нарушението - 30.06.2022 г., е отговаряла на метрологичните изисквания съобразно нормативните стандарти.

На 04.11.2022 г. в ОПП-СДВР се явил ползвателят на заснетия автомобил В. В. П., която писмено декларира, че не може да посочи кой е управлявал на 30.06.2022 г. в 11.21 часа л.а. „И.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Въз основа на събраните доказателства, св. Д. Д. Ч. съставила АУАН бл. № 129070/04.11.2022 г. срещу В. В. П. за извършено от последната административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление, с което за описаното в съставения АУАН административно нарушение на В. В. П. били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 750 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, решаващият съд е обосновал извод за законосъобразност на наказателното постановление /НП/ като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно, като изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав, поради което на осн. чл. 221, ал.2 от АПК препраща към мотивите на въззивния съд.

Съгласно чл.21, ал.1 ЗДвП при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава посочените в разпоредбата скорости в км/ч, като в конкретния случай МПС от категории от В /автомобили, чиято допустима максимална маса не надвишава 3500 кг и броят на местата им за сядане, без мястото на водача, не превишава 8/, не трябва да превишават в рамките на населено място скоростта от 50 км/ч. Безспорно по делото е установено конкретното място на нарушението, а именно в рамките на населено място – [населено място], по [улица] посока на движение от [улица]към [улица], констатирано е превишението на скоростта от водача на автомобила, както и че приложение намира именно хипотезата на чл. 21, ал.1 ЗДвП, видно от представеното по делото писмо от Дирекция „Управление и анализ на трафика“ на СО.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В случая тъй като се налага наказание „лишаване от право на управление на МПС“, по аргумент от чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, е необходимо издаването на АУАН и съответно НП.

Издадените АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити съгласно чл.42, ал.1 ЗДвП и съответно чл.57 ЗДвП. Оспорваното НП е издадено от компетентен орган - началник сектор на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в съответствие с изискванията на чл.165, ал.1,т.1 ЗДвП, заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи и заповед № 8121к-13318/23.10.2019г. на министъра на вътрешните работи. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочени са датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респ. разрешената скорост. Правилно е определена и посочена правната квалификация на нарушението и приложимата санкционна разпоредба.

Противно на твърденията на касатора, настоящият състав на съда намира, че при установяване на административното нарушение и налагане на санкцията не са допуснати съществени нарушения, обуславящи отмяната на НП, а в тази връзка и в съдебното производство, като не е допусната до разпит Р. П., която била посочена от касаторката като лице, вероятно управлявало МПС в деня на извършване на нарушението.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства е безспорно, че АУАН е съставен и предявен на касатора и тя се е възползвала от правото си по чл. 188 ЗДвП, като е декларирала, че не може да посочи лице, което е управлявало процесното МПС в деня и часа на извършване на нарушението. По силата на оборимата презумпция, която законодателят въвежда с чл.188, ал.1, изр.2 ЗДвП, наказва се

собственикът/ползвателят на МПС, ако не посочи лицето, извършило нарушението. Съставът на Софийски районен съд правилно е приел, че са налице предпоставките именно на цитираната разпоредба. Тежестта за оборване на презумпцията е именно на собственика или ползвателя, който полагайки дължимата грижата на стопанин следва да осъществява контрол и да може да посочи лицето, което е управлявало МПС. Възражението на касаторката, подадено на 10.11.2022г. до отдел „Пътна полиция“ на СДВР не съдържа изявление за лице, което е управлявало МПС, доколкото изразява само предположение в тази посока. Предвид това правилно наказващият орган е приложил материалния закон при издаване на процесното НП. Нарушителят е определен по силата на действащата законова презумпция, която не е оборена по надлежния ред, поради което основателно СРС е отхвърли искането за събиране на гласни доказателства за оборването ѝ в съдебната фаза.

Неоснователно се явява и възражението за наличие на предпоставките по чл. 28 от ЗАНН. Както се е мотивирал и въззивният съд, установеното с НП нарушение – шофиране в рамките на населено място със скорост от 108 км/ч при ограничение от 50 км/ч безспорно се характеризира с високата степен на обществена опасност, тъй като поставя в сериозен риск живота и здравето на участниците в движението. То не би могло да се приеме за маловажно поради посочените от касатора обстоятелства, като наличието на предпазна мантинела и двулентов път и малко нарушения на ЗДВП на касаторката, тъй като те не се отразяват съществено върху степента на обществената опасност на деянието.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1361/22.03.2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав, постановено по НАХД № 16698/2022г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.